

207

14. des.

Brot á ákvæðum samþykktar félagsins varða sektum frá 500 krónum og renna til félagsins.

10. gr.

Til að breyta samþykkt félagsins þarf $\frac{3}{4}$ atkvæða allra félagsmanna.

11. gr.

Heimilt er að slíta félaginu, ef $\frac{2}{3}$ aðila æskja þess. Skipta skal þá eignum þess, ef nokkrar verða eftir framlögum hvers og eins.

12. gr.

Á félagsfundum fer atkvæðagreiðsla í málum félagsins þannig fram, að eitt atkvæði sé gilt fyrir hverja fasteign (landareign).

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. desember 1961.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

208

15. des.

REGLUGERÐ

um hitalagnir o. fl. í Reykjavík.

1. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi gildir um allt lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Reglugerðin gildir um allar vatnshitalagnir, svo og lofthitunarkerfi og loft-ræstingarkerfi.

3. gr.

Stjórn hitaveitu.

Bæjarstjórn Reykjavíkur fer með stjórn Hitaveitu Reykjavíkur, sem er eign Reykjavíkurbæjar. Bæjarstjórnin skipar hitaveitustjóra, sem annast daglegan rekstur hitaveitunnar svo og aðra starfsmenn, eftir því sem þörf krefur.

4. gr.

Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Reykjavíkur hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu á heitu vatni innan lögsagnarumdæmisins.

Bæjarstjórn getur þó heimilað einstaklingum og félögum að annast fjarhitun á tilteknum svæðum undir yfirstjórn hitaveitunnar.

5. gr.

Utanhússlagnir.

Bæjarstjórn (hitaveitustjóri) lætur leggja allar utanhúslagnir: aðalæðar, dreifiæðar og heimæðar inn í hús, sbr. þó 2. málsg. 4. gr.

6. gr.

Þeim, sem húseign á við götu eða veg, þar sem dreifæð hitaveitu liggur, er skylt að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituæðina.

Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss eða tenging þykir af einhverjum ástæðum ekki ráðleg, og getur þá hitaveitustjóri ákveðið, að húsið skuli ekki tengt við hitaveitukerfið.

7. gr.

Hitaveitan hefur eignarrétt og viðhaldsrétt á dreifiaðum sínum, svo og heimæðum og lögnum innanhúss að miðstöðvarkerfi húss. Þetta á þó ekki við um lagnir ofan kjallara eða 1. hæðar, ef hús er kjallaralaust.

8. gr.

Afnot hitaorku.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa og almennra heimilisnota.

Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr., og þarf þá til þess heimild hitaveitustjóra.

9. gr.

Réttur húseiganda til afnota af hitaveituvatni skuldbindur ekki hitaveituna til þess að tryggja, að þrýstingur í dreifiaðum hennar sé ávallt nægilegur.

10. gr.

Ábyrgð hitaveitu.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða á henni vegna frosta, rafmagnsbilunar eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir, ef rennsli í æð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerðar og annars slíks.

11. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur gegnum hitakerfi húss, svo og þéttivatn, ef um jarðgufuhitun er að ræða.

Ef hitaveitan óskar ekki eftir að nota slíkt afrennslisvatn, getur hitaveitustjóri leyft notkun þess til upphitunar á geymslu, bílskúr, gróðurhúsi eða öðrum slíkum stöðum, sem ekki þurfa ákveðið hitastig. Hitaveitustjóri getur þó jafnan afturkallað slík leyfi, ef hann telur hitaveituna þurfa á vatninu að halda.

12. gr.

Umsóknir.

Áður en hafizt er handa um lagning nýrra kerfa, er um getur í 2. gr., eða breytingu á eldri kerfum, skal húseigandi með minnst 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra.

- 208** Umsókn skal rituð á eyðublað, sem skrifstofa hitaveitunnar lætur í té, og skal
 15. des. hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans ásamt pípu-
 lagningameistara þeim, sem verkið á að annast.

Umsókn á að fylgja uppdráttur að lögninni í þríriti.

13. gr.

Uppdrættir.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi eða sérmenntuðum iðn-
 fræðingi, sem hlotið hefur sérstaka löggildingu bæjarstjórnar, og ber hann ábyrgð
 á því, að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur þessar svo og aðrar reglur
 og lög, er gilda um byggingarmál.

Samþykktur uppdráttur skal ávallt liggja fyrir, áður en bygging húss er hafin.

14. gr.

Uppdrættir skulu vera skýrir og greinilegir og gerðir á haldgóðan pappír og
 þannig frá gengið, að ekki máist drættir eða letur við geymslu. Stærð þeirra skal
 vera DIN A2 (42.0 × 59.4) eða stærri samkv. þeim stöðlum.

Lagnir skulu sýndar með rúmteikningu með jöfnum einingum á ásum í mæli-
 kvarða 1:50 eða 1:100, en grunnmyndir í mælikvarða 1:100 eða 1:50.

Sérteikningar skulu gerðar í mælikvarða 1:20, 1:10, 1:5 eða stærri.

Uppdrættir eiga að sýna allar lagnir, raufar og göt í steypu fyrir slíkar lagnir
 og allt fyrirkomulag í hitunarherbergi. Nota skal tákni þau, sem sýnd eru í 49.
 grein.

Tilgreina skal í metrakerfi stærðir á hitunartækjum, pípum, ofnum, loftristum
 og tengingu þeirra við lofthitunarkerfi, svo og önnur mál, sem nauðsynleg eru. Ef
 hitaveitustjóri telur ástæðu til, getur hann krafizt þess, að útreikningar verði lagðir
 fram.

15. gr.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur hita-
 veitustjóri krafizt þess, að þeir séu gerðir, eftir því sem nauðsynlegt er, og ber hús-
 eigandi allan kostnað af því.

16. gr.

Samþykkt uppdráttu.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita þrjú eintök
 hans. Tvö eintök skal varðveita í skjalasafni bæjarins, en hið þriðja skal afhent
 umsækjanda.

Pípulagningameistari sá, er verkið á að vinna, skal, áður en það hefst, rita nafn
 sitt á eintök þau, er varðveitt verða í skjalasafninu.

Blikksmíðameistarar skulu þó árita uppdrætti að lögnunum í lofthitunar- eða
 loftræsingarkerfum.

Áritaður uppdráttur skal jafnan vera á vinnustað.

Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á, að unnt sé að framkvæma við-
 komandi verk, eða kerfi sé rétt útreiknað.

17. gr.

Meistarar.

Pípulagningameistarar, löggiltir af bæjarstjórn, hafa einir rétt til þess að annast
 hitalagnir, sbr. þó 3. mgr. 16. gr., og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða
 breytingar á eldri lögnum. Þeir bera og ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi

við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktu uppdrætti. **208**

15. des.

Ef skipt er um meistara, meðan á verki stendur, skal það tilkynnt hitaveitustjóra skriflega, og lætur hann þá fram fara úttekt á þeim hluta verks, sem lokið er. Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum, fyrr en annar meistari hefur tekið við verkinu.

Hitaveitustjóri getur áskilið, að þeir einir megi annast suðuvinnu á pípum samkv. reglugerð þessari, er staðizt hafa sérstakt hæfnispróf í logsuðu. Slíkt hæfnispróf skal fram fara í samráði við Félag pípulagningameistara í Reykjavík.

18. gr.

Eftirlit.

Hitaveitustjóri eða eftirlitsmaður hans skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og reglugerð þessa.

Engar hitalagnir má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af hitaveitustjóra eða eftirlitsmanni hans.

Pípulagningameistari skal þrýstiprófa hitalagnir, sbr. 48. gr.

Áliti eftirlitsmaður hitaveitustjóra, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

19. gr.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal jafnan hafa frjálsan aðgang að hitalögnum, bæði innan húss og utan. Húseiganda er skylt að láta honum í té þær upplýsingar, er máli geta skipt um hitun hússins.

20. gr.

Dælur á heimæðum.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar, nema skriflegt leyfi hitaveitustjóra sé fyrir hendi og þannig sé frá dælu gengið, að ekki valdi óþægindum.

II. KAFLI

Sérákvæði.

21. gr.

Efni og frágangur.

Öll vinna að hitalögnum skal vera vel af hendi leyst og allt efni óaðfínanlegt. Nú telur hitaveitustjóri, að vinna eða efni sé gallað, og er þá skylt að bæta úr því.

22. gr.

Katlar.

Stærð katla skal tilgreind í Mcal/h (1 Mcal = 10^3 kcal) og fermetrum hitaflatar, og skulu þær stærðir letraðar framan á ketil. Þar skal og letra á hámarks notkunarþrýsting ketils, tilgreina framleiðanda og smíðaár.

Tilgreind afköst sky. 1. mgr. skulu miðuð við eftirfarandi: Ketill skal vera nýhreinsaður, kyntur a. m. k. 4 stundir fyrir prófun með viðeigandi eldsneyti og reykhiði eigi hærrí en 200° C í reykþípu við ketil. Mælingar skulu miðaðar við 20° innihita í ketilhúsi.

Við brennslu með föstu efni miðað við ofangreind skilyrði má reykgas eigi innihalda minna en 12.5% af CO₂ en 11%, ef um fljótandi eldsneyti er að ræða.

- 208** Ef um minni katla er að ræða en 40 Mcal/h og 5 fermetra hitaflatar, má lág-
15. des. marks innihald reykþass af CO₂ eigi vera minna en 9%.
Jafnan skal miða við sótlausan bruna eldsneytis.

23. gr.

Þrýstipól katla.

Katlar fyrir vatnshitun skulu þrýstiprófaðir með 6 kg/cm², nema annars hærra þrýstimarks sé óskað af þeim, sem uppdrátt gerir.

24. gr.

Uppsetning katla.

Katla skal setja þannig upp, að auðvelt sé að komast að þeim til sóttþreinsunar, viðhalds og annars eftirlits. Vatnskatla skal einangra frá gólfi með 10 cm þykkum vikurplötum eða annarri jafngóðri einangrun, nema ketillinn sé með vatnsheldum botni, enda standi hann þá á minnst 3 cm háum fótum.

25. gr.

Um smíði katla, súgspjöld o. fl.

Öll ketillok skulu vera loftþétt. Á reykþípu eða reykþáf skal setja sjálfvirkt súgspjald, er haldi jöfnum og réttum súgi í katlinum. Neðst á hverjum vatnskatli skal vera tæmingarstútur, og skal hann að jafnaði settur upp á framhlið hans. Stærð hans skal vera 15 mm á kötlum upp að 5 m² hitaflati, en 20 mm á 5 m² kötlum og stærri.

26. gr.

Um mæla og öryggisloka á kötlum.

Á öllum vatnskötlum skal koma fyrir vatnshitamæli, þrýstimæli og öryggisloka. Framan á hverjum katli skal komið fyrir reykhitamæli með vísi.

Á loftkatli skal vera hitamælir, er mæli hita frá katlinum.

27. gr.

Forhitarar.

Pípur í forhitarar skulu þrýstiprófaðar með 30 kg/cm², en kápa með 6 kg/cm². Forhitarar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg, lofti eða gólfi og tryggilega festir.

Á forhiturum skulu vera hitamælar, þrýstimælar og öryggislokar á hliðstæðan hátt og kötlum, sbr. 26. gr., auk tæmingarstúta, sbr. 25. gr., og þannig frá gengið, að ekki valdi hávaða.

Leyfi hitaveitustjóri forhitarar, ákveður hann lágmarksstærð hans svo og hvert þrýstingstap má mest verða í forhitaranum við hámarksálag.

28. gr.

Hitageymar.

Við smíði geyma skal þess ávallt gætt, að styrkleiki þeirra verði nægur til að þola vatnsþrýsting þann, sem á þeim kann að verða. Þeir skulu aldrei prófaðir með minni þrýstingi en 6 kg/cm².

Um styrkleika á samskeytum skal fara eftir gildandi ákvæðum um eimkatla.

Framan á hverjum geymi skal komið fyrir plötu, sem á sé letrað nafn framleiðanda, stærð geymisins í lítrum, þrýstipól (raunþrýstingur) í kg/cm² og framleiðsluár.

29. gr.

208

Olíubrennarar.

15. des.

Lágmarksnýting eldsneytis í olíubrennara skal vera í samræmi við þær reglur, sem settar eru í 22. gr., miðað við það álag og þá oliutegund, sem framleiðandi tilgreinir. Olíubrennara skal þannig komið fyrir við ketil, að tryggt sé, að sam-skeyti við stút hans séu loftþétt. Í hverjum olíukyntum katli skal komið fyrir eld-holi úr eldföstum steini. Stærð þess og gerð skal fara eftir fyrirsögn framleiðanda brennarans.

Þegar olíubrennari hefur verið settur upp, skal fram fara prófun hans og ketilsins, skv. 22. gr. Sú prófun skal framkvæmd af manni, sem hlotið hefur sér-staka löggildingu til slíks, og sér hann um samþæfingu tækjanna. Hann skal síðar gefa vottorð um það til eftirlitsmanns hitaveitustjóra, þegar lokaúttekt hitalagnar fer fram.

Við frágang olíubrennara skal þess gætt, að sem minnstur hávaði stafi frá tæk-inu, enda fari hann ekki yfir 75 decibel mælt í 1 m fjarlægð frá miðju tækis.

Ef nota á olíubrennara, sem ekki eru sjálfvirkir, skal leita samþykkis slökkvi-liðsstjóra á því.

30. gr.

Baðvatnsgeymar.

Ytra byrði baðvatnsgeyma skal þrýstiprófa með 6 km/cm² þrýstingi, en innra byrði og gormpípur með 9 kg/cm².

Baðvatnsgeymar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg eða lofti og tryggilega festir. Stútar í baðvatnsgeymum skulu vera sem hér segir:

Fyrir hringrásarvatn	2	stútar
— baðvatn	2	—
— hitamæli	1	stútur
— hitastilli	1	—

Botnar baðvatnsgeyma skulu vera úthverfir, og skulu suðusamskeyti vera fyrir utan kúpuna.

Um kápugeyma gilda eftirfarandi sérákvæði: Séu geymar undir 700 mm þver-máli, skal þykkt kápu vera minnst 4 mm, innra byrðis 5 mm og botns 6 mm. Sé þvermál geyma meira, ber að leggja fram sérstakan útreikning á styrkleika.

Innan við kaldavatnsstútinn skal komið fyrir kringlótttri dreifiplötu, sem sé minnst 20 cm í þvermál og 3 mm á þykkt.

31. gr.

Pípur.

Pípur, sem notaðar eru til hitalagna, skulu fullnægja lágmarksákvæðum þeim, sem eru í gildandi þýzkum stöðlum (DIN-Normen 2440 eða 2448).

Allar pípur skulu vera hreinar. Í þeim mega ekki vera ryðskánir. Í gegnum hverja pípu, sem minni er en 50 mm, skal fyrir notkun renna stálkúlu, er sé minnst 80% af þvermáli pípunnar, en stærri pípur nægir að skyggna.

Þar, sem pípur eru í múruðum eða lokuðum raufum, fer um samsetning þeirra eftir ákvæðum 32. gr. Um frágang á raufum í kjallaragólfum fer eftir ákvæðum 42. gr.

32. gr.

Um samsetningu pípna.

Pípur 40 mm og víðari skal að jafnaði sjóða saman. Grennri pípur skal annað-hvort sjóða saman eða tengja með skrúfuðum tengistykkjum.

208 Par, sem pípur eru huldar, getur hitaveitustjóri krafizt þess, að samskeyti
15. des. séu soðin.

Heimilt er að nota kraga eða samfellinga/tengja (Uniona) þar, sem líkur eru á á því að taka þurfi pípur í sundur síðar.

33. gr.

Um suðuvinnu á pípum.

Nú eru pípur soðnar saman, og skal þá tryggt, að frá öllum samskeytum sé þannig gengið, að soðið sé í gegnum pípuveggina og ekki sé gjall, loftbólur eða aðrir gallar á suðu.

34. gr.

Prófun á suðu.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra hefur rétt til að krefjast þess, að teknir verði bútar úr hitakerfinu til prófunar, svo margir, sem honum þykir við þurfa.

Pípulagningameistari sá, sem ábyrgð ber á verkinu, skal taka slík sýnishorn og færa lögnina í samt lag aftur.

Komi í ljós, að sýnishorn fullnægi ekki þeim kröfum, sem gera verður til þeirra, ákveður hitaveitustjóri, hvað gert skuli til lagfæringar eða hve mikinn hluta kerfis skuli endurleggja.

35. gr.

Um pípulögnina.

Pípur skal leggja með tilliti til lofttæmingar hitunarkerfisins.

Þegar breyta þarf stefnu lagnar, skal að jafnaði beygja pípu eftir því, sem aðstæður leyfa. Séu lyppubeygjur notaðar, skal eigi beygja meira en svo, að ein lyppa komi á hverja 10° beygju. Skámiðju-tengistykki skal nota eftir því, sem unnt er.

Við skurð á pípum skal snarað úr endum þeirra. Pípur, sem lagðar eru með veggjum og undir loftum, skal festa með burðarjárnnum, og ber að ganga svo frá járnunum, að þau hindri ekki hitaþenslu pípnanna.

36. gr.

Miðstöðvarofnar.

Alla miðstöðvarofna skal skola og þrýstiprófa með 6 kg/cm² þrýstingi, áður en þeir eru settir upp. Ofnar skulu að jafnaði festir á vegg. Fjarlægð milli burðarjárna skal vera mest 80 cm og fjarlægð frá burðarjárnnum að enda ofns skal ekki vera meiri en 20 cm.

Burðarjárn ofna skal staðsetja þannig, að fjarlægð ofns verði að minnsta kosti 3 cm frá fullgerðum vegg, en fjarlægð frá fullgerðu gólfi upp að ofni skal vera 10—15 cm.

Tengipípur ofna skulu vera svo langar, að þær þoli þensluhreyfingu aðliggjandi stofna.

37. gr.

Geislahitunarlögn.

Í geislahitunarlögn má eingöngu nota pípur, sem þola að minnsta kosti 40 kg/cm² þrýsting.

Pípunar skal beygja kaldar, þannig að bil milli pípnanna verði rétt samkvæmt uppdraetti. Um innsteypt samskeyti vísast til 32. greinar.

Hitamottur skal leggja á a. m. k. 5—6 mm steypustyrktarjárn eða steinflögur, þannig að tryggt sé, að steypa geti runnið undir þær alls staðar.

Áður en hitaflétir eru lagðir niður, skal kúla send eftir pípum í hverjum ein- **208**
stökum þeirra, og skal hún vera a. m. k. $\frac{3}{4}$ af innanmáli þeirra pípa, sem hún á 15. des.
að fara í gegnum.

Að lokinni niðursetningu hitaflata og tengingu þeirra skal þrýstireyna geisla-
hitunarkerfið með köldu vatni með 30 kg/cm² þrýstingi, er haldið sé óbreyttum í
2 klst. Geislahitunarkerfi telst þétt, ef ekki sést rakavottur utan á neinni pípu eftir
slíka prófun. Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal vera viðstaddur, þegar prófanir
samkv. þessari grein fara fram.

Á öllum geislahitunarkerfum skulu vera sjálfvirk stjórnþæki, sem fyrirbyggji,
að of heitt vatn geti farið inn á þau.

38. gr.

Lokar.

Lokar skulu að jafnaði vera rennilokar með krögum eða suðuendum. Í lokum,
sem eru 80 mm eða minni, mega endar vera skrúfuskornir.

Stillilokar skulu að jafnaði vera keilu- eða sætislokar. Við alla miðstöðvarofna
skal vera tvístilliloki með kvarða, er sýni, á hvað viðkomandi loki er stilltur.

39. gr.

Þensluker.

Á öllum vatnshitakerfum skulu vera þensluker. Á miðstöðvarkerfum, sem hituð
eru frá einföldu hitaveitukerfi, skal vera þensluker á uppstreymispípu þannig
staðsett, að það sé efsti hluti hitakerfisins. Á kerfum, sem hituð er frá forhiturum,
þarf ekki að vera þensluker á hitaveituaðinni. Þensluker þau, sem sett eru á frá-
rennslispípur hitaveitukerfa, skulu vera hæfilega stór að dómi hitaveitustjóra. Á
þenslukerunum skulu vera loftpípur.

Sé frosthætta, þar sem þensluker er staðsett, skal það einangrað.

Yfirfall skal vera frá öllum opnum þenslukerum til frárennsliskerfis. Yfir-
fallspípa úr zinkhúðuðu efni eða öðru jafngóðu skal tengja við frárennsliskerfi með
vatnslás.

Heimilt er að nota þrýstipensluker (lokað þensluker).

40. gr.

Dælur.

Dæluhús og dæluhjól skulu gerð úr steypujárni eða öðru jafnhentugu efni, en
dæluöxlar skulu vera úr ryðfríu stáli. Þó skal dæluhús vera úr stáli, sé notað heitara
vatn í miðstöðvarkerfi en 100°.

Skyllt er að ganga þannig frá dælu, að ekki valdi óþægindum vegna hávaða.

Á dælu skal vera merkiplata með áletruðum upplýsingum um samsvarandi þrýsti-
hæð í metrum og vatnsmagn í lítrum á mínútu (eða m₃/h), snúningshraða og verk-
smiðjunúmer. Dælu skal fylgja línurit, er sýnir þrýstihæð og vatnsmagn.

41. gr.

Málun.

Allar huldar pípur miðstöðvarkerfa svo og burðarjárn, sem hulin verða, skal
mála vandlega með asfaltmálningu, er þoli þann hita, sem kerfið er gert fyrir. Pípur
í geislahitunarflötum má þó ekki mála.

Pípur skulu vera þurrar og hreinar, áður en þær eru málaðar. Hitatæki í
ketilhúsum skal bronza eða mála með ryðvarnarmálningu. Miðstöðvarofna skal mála
með vatns- og olíumálningu, en ekki bronza.

42. gr.

Einangrun.

Allar pípur í veggjum og gólfum skal einangra með ólífrænu einangrunarefni, sem sé að minnsta kosti 20 mm þykkt. Pípur í kjallaragólfi skal þó einangra þannig, að raufir þær, sem pípur liggja í, séu fylltar með mjúku asfaltefni, sem blanda má þurrum sandi í hlutföllum 1 hl. asfalt : 2 hl. sandur. Sýnilegar pípur í ketilhúsum skal einangra vandlega með ólífrænni einangrun. Bil milli pípa sé hvergi minna en 20 mm.

43. gr.

Sjálfvirk stjórnæki fyrir olíuhitun.

Fyrir sjálfvirkar olíukyndingar skal setja upp reykrofa og vatnshitarofa við ketil. Við lofthitunarketil skal þó vera lofthitarofi í stað vatnshitarofa.

44. gr.

Sjálfvirk stjórnæki fyrir kolahitun.

Á kolakýntum kötlum skal komið fyrir loftspjaldi, er stjórni loftstreymi inn í brennslurúm ketilsins í samræmi við vatnshita.

45. gr.

Sjálfvirk stjórnæki fyrir rafmagnshitun.

Séu hús hituð frá rafmagnshituðum geymum, fer um uppsetningu þeirra og frágang svo sem ákveðið er í gildandi reglugerð um raforkuvirki.

46. gr.

Sjálfvirk stjórnæki fyrir hitaveituhitun.

Þar, sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að setja á inntakspípu sjálfvirkan loka. Lokanum skal ávallt stjórnað af hitastilli í útrennslispípu, en auk þess af herbergishitastilli eða veðurskynjara (úti-thermostat) eftir því, sem við á í hverju tilfelli. Slikir lokar skulu gerðir fyrir minnst 7 kg/cm² þrýstingsmun, og mega þéttibelgir í þeim ekki vera úr kopar eða koparblöndu.

47. gr.

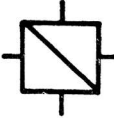

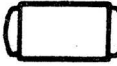

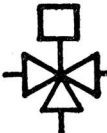
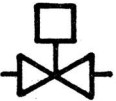

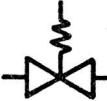

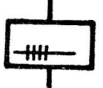

Mælar.

Á inntakspípur húsa, sem tengd eru kerfi Hitaveitu Reykjavíkur, setur hún upp mæla. Mælar þessir eru í eigu og umsjá hennar, og er skylt að tilkynna tafarlaust, ef vart verður við leka eða aðra bilun á mælunum.

48. gr.

Um þrýstiprófun hitakerfa.

Þegar lokið er lögn miðstöðvarkerfis og áður en pípur eru huldar, skal það þrýstiprófað af pípulagningarmeistara að viðstöddum eftirlitsmanni hitaveitustjóra. Prófa skal með köldu vatni og 6 kg/cm² þrýstingi. Þrýsting skal mæla í ketilhúsi.

	Ketill		Dæla
	Forhitari		Framrennslispípa
	Baðvatnsgeymir		Bakrennslispípa
	Hitageymir		Loki
	Þrívega hreyfilloki		Hreyfilloki
	Öryggisloki með lóði		Þrívegaloki
	Öryggisloki með fjöður		Góflistaofn
	Flotloki		Geislahitunarflötur
	Einstreymisloki		Geislahitunarflötur
	Stilliloki		Lofthitari
	Hemill		Hitamælir
			Þrýstimælir
			Sáld
			Þensluker, opið

208
15. des.

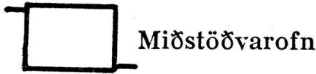
Drýstiminnkari

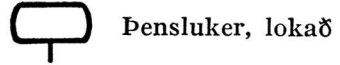
Ofnloki

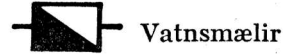
Loftskrufa

Miðstöðvarofn

Pensluker, lokað

Vatnsmælir

50. gr.

Eftirlit og úttekt.

Áður en einstökum hlutum miðstöðvarkerfis er lokað, skal eftirlitsmanni hitaveitustjóra gert aðvart með hæfilegum fyrirvara, og skal hann þá gefa út vottorð um ástand (úttekt) lagnarinnar.

51. gr.

Refsiákvæði o. fl.

Nú brýtur pípulagningarmeistari í bága við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá hitaveitustjóri veitt honum áminningu. Enn fremur getur bæjarstjórn svipt hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

52. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 30000 krónum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað, samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er hitaveitustjóra þá heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt 1. gr. laga nr. 38/1940 sbr. 3. gr. laga nr. 61/1944, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. desember 1961.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.